

יום ושעת השיחה ואף מסמן בדיוק באי זה דקה ניהלתי השיחה. לנקודה זו יש חשיבות רבה לגבי, מכיוון שלטענה יש מישטרה, בשיחת-הטלפון אני אומר לו שאני יכול לבוא מכיוון שאני שוקל, רבע-שעה לאחר-מכן פורצת המישטרה אל הדירה ואינה מוצאת מאומה, ואת הדירה באותה עת לא עזבתי, וסם לא נמצא. לכן איפה הסם שכביכול שקלתי?

בססקדינה מצטטת השופטת שמישחת-הטלפון עד רגע המעצר עברו לפחות שתיים. מכיוון שהמישטרה היו איטיים מאד בזמן הזה היה באפשרותי כביכול להסתיר החומר. והו שער בודעין שמאד אופייני לה.

גינני נעצר באותה עת באותו בניין, רק בדירה אחרת. אצלו לא פרצו הדלת, צילצלו, וכשנשאלו לזהותם, אמר יהודי, שעובד בשירותם. בעיברית צחה שיש לו ד"ש מהארץ וציין שם של אדם שאינו מוכר לגינני, דבר שעורר מייד את חשד דותני של גינני, כאשר הללו הפצירו בו לפתוח הדלת, ליתר ביטחון גינני הצ' טייד ביתו של קמפינג בדר, ופתח הדלת במירווח צר, ואז הללו פרצו פנימה, חבטו בראשו בקתות-אקדחים, פצעו אותו עד זוב דם ואת אשתו, שהיתה בהריון, דחפו ונהר גו בה באלמות והובילו למעצר בחלור קים בלבד וללא נעליים.

בדירתו לא נמצא שום סם, מלבד שני אקדח-אוויר שניתן לקנותם ללא אישור מיוחד בכל חנות לכלי-נגן. גינני ואשר תו היו בחופשת ירח-יבש שלהם בהר לגינני, והוזמנו על-ידי עמיאל לפרנקפורט, והוא נהג בהם הכנסת-אזרחים יפה והע' מיד לרשותם אחת מדירותיו. גינני נר

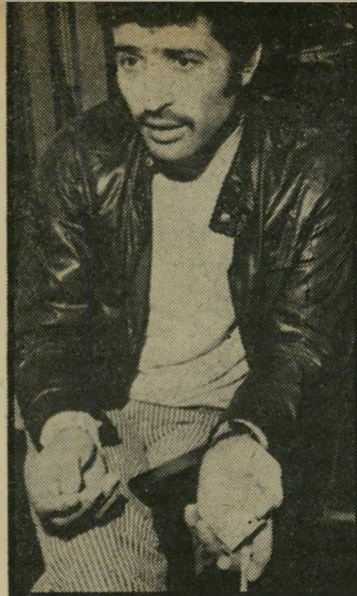
יש להם

כאן מדינת

מישטרה

ידון לתשע וחצי שנות מאסר על סמך כמה שיחות-טלפון בלבד. ואשר לפי נחלתה של השופטת היא פירשה אותן שהוא עזר ליוסי בעיסוקיו ואף דאגה לקבוע שהוא היה סגנו ברשת. גינני הכחיש שהוא נר הל השיחות הללו, וכשהובא מומחה לזר הוי קולות, המומחה מסר בעדותו שלא ניתן לקבוע בוודאות אם אדם זה או אחר ניהל השיחות. בית-הדין השתמש בהערכת הוי הקולות על קביעתו של הירוד זאב וולף, ששרת כשורר במישטרה הגרמנית. למשל, לגבי, ייחסו להרבה שיחות-טלפון פון שבכלל לא אני שוחחתי בהן, אלא אדם אחר בשם צ'ארלי, וכל זה לפי קביר עתו של השורר זאב וולף הירוד, שנהגה לתקופה קצרה להיות במרכז העניינים. לשאלתי, מדוע הוא משרת במישטרה הגרמנית והיכן נולד, הוא סיפר לי שהוא שירת 11 שנה במישטרת ישראל ובארץ דפקו אותו, לכן הוא החליט לעזוב הארץ ולהגר לברלין.

אותה שעה נעצרו ברוך בריווי וחברתו, שהיו בסך הכל כארבעה ימים אורחיו של יוסי עמיאל בגרמניה, והתי כונו להשייה של שבוע בלבד, והשתנה בפרנקפורט לשם טיפול בשיניים. ברוך היה אמרגן מצליח וכן היה מכור לסמים, כמו חברתו היא מכורה לסמים, ובחופשה בספרד הם נגמלו בכוחות-עצמם משימוש בסמים. בחיפוש שנערך בדירה שבה הם נמצאו, נמצאה שקית שהכילה שלושה גרם אבקא לבנה. בבדיקה שנעשתה רק כעבור שנה הסתבר, שזו אבקא נגד כאבי-שיניים. ברוך נידון לשנתיים ועשרה חור דשים. ניסו אף לייחס לו מיספר טלפונים, אך הוא הצליח להוכיח שבאותה תקופה של השיחות הטלפון הוא היה בספרד. הוא נעצר, נשפט והורשע, כשפישעו היחידים שהוא היה מיווד עם יוסי עמיאל. חבר רתא, אמי בדורה, לפני היכרותה עם ברוך היתה מיוודת עם עמיאל, ולפי עדותה הובילה לו מיספר פעמים חומר בכמויות של עד 100 גרם, כשהם מוסתרים בתוך אבר-מנה, ותמורת השלוחות הוו יוסי שילם לה 1000 מארק. היא הודתה שהיתה זקוקה לכסף ולכן עשתה זאת. היא נר דונה לשלוש שנות מאסר, ואף-על-פי שהיתה קטינה וקוראת-חיה הוי טרגדיה אחת גדולה היא זכתה בעונש כה חמור. כמדין באותה שעה נעצר אחיו של יוסי עמיאל, ניסם עמיאל, ניסם עצמו נמצא בגרמניה זה למעלה מחמש שנים, הוא נרקמן כבד מאד. מכיוון שלא היו בידיו אמצעים לקנות סמים לשימוש אישי

יוסף עמיאל

שי, הוא היה נוהג להשתמש בכדורי-שיניים וסמי-ארגעה שניתנים להשגה בכל בתי אומנם היו מיספר עדים שהעידו שני סים היה קונה מדי-פעם כמה גרמים לשימוש האישי, ועלימנת לממן ההוצאה

שית. התנפלו עליו חמישה גרמנים, כשהם חובטים בו בקתות-אקדחים, אף-על-פי שי הוא לא התנגד. בשעת המעצר נמצאו ברשותו מפתחות לכספת פרטית אשר בה נמצאו (12,000) שנים-עשר אלף דולר, וכמדין מיסמכים על חשבונות בבנק שווייצית בסכום של בערך 60 אלף מרק. כמדין אצל יוסי יעקב נמצאו גם כן מפתחות לכספת פרטית, אשר בה נמצאו 16 אלף מארק ומיסי מכים המעידים על סכום כסף בסך של 60 אלף מארק בבנק שווייצית. אצלו ואצל כל שאר הנאשמים לא נמצאו סכומים שמעבר למקובל, אולי מכסימם עד 1000 מארק.

אך השופטת ידעה לציין בפסק-דינה, שבכ נופיה כה מאורגנת ועוד בינלאומית, ידוע שאין נהגים להחזיק בכספים, וזאת על-מנת שלא לעורר חשדות מיותרים. אך היא ידעה להתעלם מכך שאצל שני היוסם נמצאו כספים בשווייצית וכן מפתחות לכספות. יוסי יעקב היה יכול להרשות לעצמו, עם מצבו הכספי, לקחת את אחד מעורכי-הדין הטובים ביותר, וכנ"ל גם יוסי עמיאל.

שאר הנאשמים, כולל אני, מכיוון שלא היינו קשורים לאשמה שהאשמונה בה ואשר לטענתם עסקנו במחזור של מיליוני מארקים, היינו צריכים להסתפק בי עורכי-דין של בית-המשפט, שבית-הדין פט מימן אותם.

באותו יום נעצרו שיבעה אנשים, כאשר לכל אחד מאיתנו יש איזשהוא קשר ליוסי פיורו כל אחד מאיתנו לבית-הסוהר אחר, ואז גם התחילו להכשיר את הקרי

קע לקראת עריכת מישפט סנסציוני. ראור תני, והיינו מועמדים מצויינים לכך. ישי ראלים, יהודים, זרים. לעם הגרמני נמאס כבר לשמוע מתאיי הגאונים ומחנות-הריכוז, ומכל ההאשמות שמטחים נגדם. הם חזרו להיות אחת מי המעצמות הצועדות בראש מבחניה כל-כלית. ביטחונם גבר והלך. מתחילה להיות כאן נטייה קיצונית של שינאת זרים, אר תם הזרים ששיקמו את גרמניה מחרבונה ואשר הגיעה לשפע כלכלי. בגרמניה התי חילו לראות בזרים אלמנט בלתי-רצוי, וכבר קל להבחין בכך היום, כשמתחילה אצלם תפנית חזרה לתקופה של לפני 40 שנים, וזה מתבטא בעיקר בשינאת הר זרים, ומאד קל להבחין בכך גם בבתי-המשפט הגרמניים. בתי-המשפט שופטים כאן לפי איך שנושבת הרוח בקרב העם. אפשר לשמוע בקרב כל הזרים השופטים שהם לא זכו למישפט הוגן, והחזקת זרים בבתי-סוהר גרמניים אינה מהווה בעייה תקי ציבית. בתי-סוהר כאן בנויים כך שאסיר חייב לעבוד, ועצם עבודתו של האסיר מממן את אחזקתו ועוד למעלה מכך. יש בתי-סוהר שבסוף השנה התקציבית נוסד איס רוח נקי מעבודת האסיר, בעוד משי כורתו של האסיר היא עזומה ביותר ומספקת לו לקנות צרכי עישון וקפה בלבד.

אור עובדות אלו היינו לגבי השור פט פורסטר והתובעת הראשית, מועי מדיום רצוים וזימיתם. מסיבה שאינה מר בנת לי הם לא הסתפקו בנו בלבד, ולפתע גילו עוד יהודון אחד ואשתו: יוסי וג'נט חומים. הם נעצרו חודשים אחריו, כשהם מאשמים בהשתייכות לכנופיהנו של יוסי עמיאל. יוסי חומי הוא במיקצועו מעצב אופנה, ואף משמש כדוגמן בתצוגות, גבר יפה-הואר. אשתו ג'נט היתה מתלווה אליו. הוא היה מכור לסמים קשים. לבני-הוג שלושה ילדים. ג'נט ישבה בכלא שנה עד למישפט, לפי הוראה של השופטת פורסטר, שר, שום התחשבות בגורל ילדיה, שהיו זרקים בארץ. אילו היו לפורסטר ילדים והיא היתה קצת יותר אנושית, אר לי היתה נוהגת אחרת ומתחשבת במצבה, רק במהלך המישפט הסתבר שהיא נצטררה על עדות מפוברקת של המישטרה, ובמהלך המישפט היא שוחררה. עורכי-דינה של ג'נט, שהיו המומים מאופן נר הול המישפט, הסתפקו בשיחוריה ונמנעו מלמחות ומתביעת פיצוי הולם על מעצר שרירותי, וזאת על-מנת שלא להרגיז את

השופטים הערמומיים. עם חומי הגדילו במעשי-שפלותם. הם עצרו חבר של יוסי חומי, כושי אמרי קאי, אשר בעבר שירת בצבא בחילות המצב של ארה"ב בגרמניה והיה גם כן מכור לסמים. הם הדביקו לו עדות אשר בה, כביכול, חומי מכר לו כמות של 25 קילו הוראין במשך חמישה חודשים, דבר שהוא שקר ביסודו ואף חסר-היגיון לחלו-טין. 25 קילו הוראין יכולים לספק את הצרכים של הנרקומנים בכל גרמניה למשך חצי-שנה. העדות נגד חומי סייעה בידי התובעת הראשית הורנר ובידי פורסטר, והקלה עליהם לצאת בתרועות ניצחון שגל-כדה בידם הרשת הגדולה ביותר שהיתה אי-פעם בגרמניה. פיברקו סכומים של שלר שה מיליון מארק, וכולי וכולי.

בינתיים נשפט האמריקאי לשנתיים וחצי מאסר בעיר אחרת, והובא כעד למישפט. הוא טען שלא מוכרת לו עדות כזו, ואם הוא חתם על כך, הרי הוא עשה זאת מכיוון שתוכן העדות לא היה מובן לו. למישפט הוא הופיע לבוש מדי צבא אר-צות-הברית. הוא לא היה מוכן למסור כל עדות נוספת, לא לחיות ולא לשלילה. כל טעות שיכנו את האמריקאי באגף שבו הייתי אני נתון, הוא סיפר לי אפשרות לשוחח איתו. הוא סיפר לי שיוסי חומי היה חבר טוב שלו, ומעולם הוא לא קנה ולא מכר לו סמים, לכל היותר היה מוכר או קונה ממנו גרם או שניים לשימוש אישי. ביקשתי ממנו שיאמר זאת בבית-ההמשפט, אך הוא טען בפני שהוא הורנר נגד כך, אחרת לא יפחיתו את השליש מתקופת מאסרו. כמדין שאלתי מדוע הוא

..אין בכוונתי להציג את עצמי כמלית שכולה תכלית. הייתי גונב קצת פה, קצת שם... אבל תמיד נהגו בי, בישראל, בהגינו וביושר, לא כמו בגרמניה..."

הופיע במדי הצבא האמריקאי. הוא אמר שלקחו ממנו במתכוון את כל הבגדים הר אורחיים שלו ולכן נאלץ להופיע במדים, ועל-ידי כך ליצור הרושם שהכנופיה הר מסוכנת סיכנה במעשיה לא רק את העם הגרמני, אלא אף את חילות-המצב של ארה"ב אשר בגרמניה. חומי נידון למאסר שש שנים וחודשיים.

יצר השתלבותי אני בכל הסיפור הנ"ל?

אין בכוונתי לספר כאן את קורות חיי. אפשר לומר שעברתי גם אני תקופות קשות

השופטת

נקמה

באח!"

בחי. אין בכוונתי להציג עצמי כמלית ש-כולה תכלית. הייתי גונב פה, גונב שם, הועדתי על כך לדין בישראל ובמיספר הפעמים שהועמדתי לדין נהגו כי בושר, בהגינו וללא משואפנים, ותמיד זכיתי במישפט הוגן מעל ומעבר.

באופיי אני הרפתקן נועז. נוסף לכך שאני הרפתקן, אני סקרן. תמיד הייתי סקרן לטעום ולהרגיש בטוב וברע, ביפה ובמכוער. הייתי מסוגל להמאית עצמי לכל מצב, הייתי מסוגל ביום לעבוד בקציר תבור אה על הקומבויד או לבצע חריש בטרקטור, ובגמר העבודה להסתודד עם אנשים מר העולם התחתון. היו לי חברים מכל שיכ-בות הציבור בארץ.

אנשים מכל הסוגים רחשו לי אמון מלא. אף איש מעולם לא יכול להצביע עלי ולומר שהרעתי לו או שזממתי נגדו. אני שלא הייתי הוגן כלפי כל דרך שהיא. להיפך — אני יכול להצביע על אנשים שניצלו את תמימותי והפיקו ממני תועלת רבה, מבלי שתהיה לי שום טובת-הנאה, ובסופו של דבר הסגירו אותי למישטרה על-מנת ליישר את ההדורים שלהם עם המישטרה. אני מוכן בעת ובכל עם לעזור ולשים כתף לחבר או ידיד, גם אם זה דורש ממני לעבור על החוק. מלשינות לשם מלשינות זה הדבר שאני מתעב ביותר, וזה הדבר שאני סולד ממנו ביותר. גם ככאלה נתקלתי, ואשתדל בקר צור נמרץ לכסוד כניצוד חשתי-בתי לכל

לא מצאו אצלי שום סם!"

נשפט לשש שנות מאסר, ובעדותו הוא אף מסר שהוא עסק בכך תקופה ממושכת של כמה שנים. במהלך המישפט הוא עמד למסור הר דעה שהיחידים שעסקו בסחר הוראין והיחידים שהיו שותפים ברווחים זה היה בלבד, יוסי עמיאל. ואז השופטת עשתה תבר גיל מכוער, והפרידה אותו מהמישפט, באר שורו של רואא בית-המשפט שהוא סולב ממיחזשים בבטן. לכן הוא נשפט בנפרד, ועל-ידי כך היה מנעה ממנו אפשרות להשמיע את טיעונו ככל שאר הנאשמים, שאין לו כל קשר באשמה שבה הם מואשמים. התרגיל שלה הצליח, ואני ושאר הנאשמים נמנעה מאיתנו האפשרות לשמיי עת עדות יחידה ואמיתית שאין לנו כל קשר לאשמה שבה אנחנו מואשמים.

יוסי עמיאל נעצר משובו מבית חולים שבו הוא עבר טיפול ביד, הוא נעצר שעה לאחר שהאני נעצרה, ובאותה דירה. אני ישבתי כבול כשהוא הופיע. המעצר עצמו היה ונעשה בצורה סאדיס-